

Зразок заяви

Директору
Тарашанського лцею
Бойко С.М.

_____

(статус, ПІБ заявника, адреса)

_____

(телефон)

Заява

Прошу вас розглянути ситуацію, що склалась між

_____ та _____

(стаус, ПІБ, що зазнала знущань) (статус, ПІБ кривдника)

на ознаки виявлення булінгу.

Дата _____

Підпис _____

3. Відповідно до такої заяви керівник закладу освіти видає рішення про проведення розслідування із визначенням уповноважених осіб.

4. Наказом керівника закладу освіти пишеться наказ про створення Комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) за участі педагогічних працівників,

психолога та соціального педагога школи, батьків потерпілого та булера, керівника закладу, інших зацікавлених осіб.

5. Розглянувши письмову заяву, керівник закладу освіти скликає засідання комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) і окреслює подальші дії.

6. Комісія на протязі однієї доби проводить розслідування, з'ясовує всі обставини цькування та приймає відповідне рішення.

7. За умови визнання Комісією результатів розслідування фактом булінгу (цькування), керівник освітньої установи на протязі однієї доби повідомляє уповноважені підрозділи органів Національної поліції України (ювенальну поліцію), Службу у справах дітей.

8. Рішення Комісії з розгляду випадків булінгу реєструється в окремому журналі (паперовий вигляд) з оригіналами підписів усіх її членів.

9. У разі не визнання Комісією факту булінгу (цькування) і незгоди з результатами рішення потерпілим (його представником), керівник освітньої установи рекомендує звернутись постраждалому (його представнику) із заявою до органів Національної поліції України.

10 Особи, які за результатами розслідування є причетними до булінгу, несуть відповідальність відповідно до частини другої статті 13 (вчинення правопорушень за статтею 1734) Кодексу України про адміністративні правопорушення.

11. За будь-якого рішення Комісії з розгляду питань випадків булінгу (цькування), керівник закладу освіти забезпечує психологічну підтримку усіх учасників відповідного процесу.

Алгоритм діяльності шкільного практичного психолога та соціального педагога при виникненні ситуації булінгу:

1. Ініціювання, обговорення та планування спільних дій адміністрації, психологічної служби, педагогічного колективу, учнівського самоврядування та батьківської громадськості, спрямованих на подолання виявлених недоліків у роботі навчального закладу з окресленої проблеми.
2. Збір необхідної інформації психологом та соціальним педагогом щодо проявів булінгу серед учнів у навчальному закладі.
3. Систематичне вивчення психологічного клімату (спостереження, діагностика), особливостей міжособистісних стосунків у класних колективах, де виявлено булінг.
4. Виявлення булерів, а також реальних та потенційних жертв.
5. Створення умов недопущення явища булінгу.
6. Швидке і грамотне роз'єднання жертви з відповідними стресовими впливами булерів.
7. Визначення переліку можливих дій, спрямованих на припинення агресивної поведінки учнів. Вибір найефективніших способів досягнення мети. Роль педагога у такому алгоритмі має бути чітко визначена і дещо обмежена. Вчитель надає дитині-агресору та постраждалій дитині лише первинну допомогу, а потім передає її фахівцям психологічної служби школи.
8. Індивідуальна або групова (за необхідності) корекційно-відновлювальна робота з жертвами булінгу. У процесі надання допомоги суб'єктам насильства одним із головних завдань соціально-психологічної підтримки виступає корекція страхів та тривожності.
9. Проведення семінарів, тренінгів, круглих столів, годин психолога, спрямованих на формування ненасильницької моделі поведінки.
10. Коригування наявних агресивних форм поведінки булерів та формування нових форм поведінки учнів переважно за допомогою прикладу педагогів.
11. За необхідності – залучення інших фахівців: медичних психологів, педіатрів, психотерапевтів, представників служб у справах дітей, кримінальної поліції, громадських організацій тощо.
12. Формування у жертв булінгу ціннісного ряду, способів соціалізації, стійкого ставлення до негативних явищ та негативних почуттів.
13. Робота з класним колективом з корекції поведінки, покращення стосунків та надання допомоги дитині-агресору та дитині-жертві.
14. Формування у педагогів навичок ідентифікації насильства як у своїй поведінці, так й у поведінці дітей з метою формування єдиного погляду на існуючу проблему. Недопущення проявів психологічного насильства до дітей з боку вчителів у вигляді порівнянь, навішування ярликів, ігнорування почуттів дітей та їхніх скарг на цькування.
15. Подолання егоцентризму в учнів та розвиток у них емпатії, асертивності, комунікативних здібностей, адекватної самооцінки, самоконтролю та здатності до саморозвитку, критичності мислення, соціальної адаптованості та індивідуальних механізмів подолання важких станів і переживань.